

Ik schrijf over
de dagen
de mensen
het huis
heb gezwegen over
gedachten in de zon
op het terras bij een café
geslenter in de regen
langs de rivier
de brug over en weer
terug

Is het wat ik achterlaat
in de
ochtendschemering
begint mijn reis
de horizon is vermiljoen
de dagen waaien er naartoe
ik moet wel gaan
uit het zicht verdwijnen

Horizontaal
rijgen woorden
zinnen
verzonden als speerpunten
vormen ze
verticaal
tralies van het bestaan
ontsnappen is meer dan
ontstijgen
aan de taal